Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

- Wydział Instrumentalny

SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW

OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026 / 2027

NAZWA PRZEDMIOTU	**INSTRUMENT GŁÓWNY – WIOLONCZELA HISTORYCZNA**
KIERUNEK	instrumentalistyka
SPECJALNOŚĆ	gra na instrumencie
SPECJALIZACJA	wiolonczela historyczna
POZIOM STUDIÓW	studia I stopnia

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:

mgr Weronika Kulpa

ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:

Obowiązkowy przedmiot kierunkowy i specjalistyczny. Zajęcia prowadzone są indywidualnie, stacjonarnie. Przedmiot zapoznaje studenta z historycznymi praktykami wykonawczymi muzyki XVII i XVIII wieku oraz podstawowymi zasadami techniki gry na wiolonczeli historycznej. Rozwija umiejętność świadomego doboru środków technicznych i stylistycznych adekwatnych do wykonywanego repertuaru, w oparciu o kontekst historyczny, źródła muzyczne i traktaty teoretyczne.
Celem przedmiotu jest rozwijanie warsztatu instrumentalnego oraz przygotowanie studenta do samodzielnej pracy artystycznej. Program obejmuje zagadnienia techniki gry, artykulacji, smyczkowania, frazowania i retoryki muzycznej, systemów strojenia i temperacji, dawnych notacji muzycznych oraz zasad ornamentacji i improwizacji. Istotną część zajęć stanowi praca z manuskryptami i traktatami XVII i XVIII wieku, poznawanie i różnicowanie praktyk zdobniczych właściwych dla poszczególnych tradycji narodowych oraz ich zastosowanie w praktyce wykonawczej. Przedmiot obejmuje również podstawy realizacji basso continuo, samodzielną analizę i interpretację utworów oraz rozwijanie wrażliwości muzycznej i indywidualnej kreacji artystycznej studenta.

WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:

Zajęcia mogą być prowadzone tylko z osobami przyjętymi na studia I stopnia w Akademii Muzycznej w Gdańsku w specjalności wiolonczela historyczna. Przyjęcie na studia odbywa się na podstawie przedstawienia świadectwa zdania egzaminu maturalnego oraz punktacji konkursowego egzaminu wstępnego przeprowadzanego w siedzibie Uczelni.
Podczas egzaminu wymagane jest opanowanie umiejętności gry na wiolonczeli na poziomie absolwenta szkoły muzycznej II stopnia. Wymagania programowe określa informator na dany rok akademicki. Istotnym warunkiem podjęcia studiów jest uświadomiona motywacja do kształcenia w wybranej specjalności oraz pozytywny wynik konkursowego egzaminu wstępnego.

ZALECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:

Zalecany jest udział w koncertach, warsztatach i kursach mistrzowskich poświęconych wykonawstwu muzyki dawnej na instrumentach historycznych. Wskazane jest słuchanie nagrań realizowanych w nurcie HIP oraz samodzielne pogłębianie wiedzy poprzez lekturę traktatów i opracowań dotyczących praktyki wykonawczej XVII i XVIII wieku.

BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:

Program repertuarowy jest zindywidualizowany i dostosowany do poziomu, predyspozycji oraz potrzeb dydaktycznych studenta. Podstawę stanowią materiały nutowe, wydania źródłowe, faksymilia i nagrania repertuaru wybranego do realizacji w danym semestrze oraz literatura dotycząca opracowywanych dzieł i ich kompozytorów.

Traktaty i źródła historyczne XVI-XVIII wiek:
Ortiz D., Trattado de glosas, 1553.
Supriani F.P., Principij da imparare à suonare il violoncello e con 12 Toccate à solo, 1720.
Corrette M., Méthode, théorique et pratique pour apprendre en peu de temps le violoncelle dans sa perfection, 1741.
Geminiani F., The Art of Playing on the Violin, 1751.
Quantz J.J., Versuch einer Anweisung die Flöte traversiere zu spielen, 1752.
Mozart L., Versuch einer gründlichen Violinschule, 1756.

Materiały nutowe i literatura dotycząca repertuaru opracowywanego w ramach zajęć, dobierane indywidualnie przez pedagoga prowadzącego.

BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:

Harnoncourt N., Muzyka mową dźwięków, Fundacja „Ruch Muzyczny", Warszawa 1995.
Bukofzer M., Muzyka w epoce baroku, Warszawa 1970.
Szlagowska D., Muzyka baroku, Akademia Muzyczna w Gdańsku, Gdańsk 1998.
Wasielewski W.J., The Violoncello and its History, London 1894.
Straeten E., History of the Violoncello, London 1915.
Bacon A.C., The Evolution of the Violoncello as a Solo Instrument, University of Michigan, 1962.
Walden V., One Hundred Years of Violoncello: A History of Technique and Performance Practice, 1740–1840, Cambridge 1998.
Kościukiewicz J., Wiolonczela w epoce baroku, cz. I oraz cz. II: Literatura wiolonczelowa w XVII wieku, 2018.

EFEKTY KSZTAŁCENIA – WIEDZA:

Absolwent kursu:
- posiada wiedzę na temat wiolonczeli historycznej, jej możliwości wykonawczych i charakterystyki jako instrumentu,
- zna podstawowy repertuar XVII i XVIII-wiecznej muzyki wiolonczelowej (K6_W02),
- posiada znajomość elementów dzieła muzycznego i wzorców budowy formalnej utworów (K6_W03),
- posiada wiedzę na temat różnych stylów muzycznych XVII i XVIII wieku oraz potrafi rozróżniać ich cechy wykonawcze (K6_W08),
- posiada wiedzę na temat dawnych zapisów muzycznych, w tym zasad artykulacji, dynamiki, ornamentacji, improwizacji i realizacji basso continuo (K6_W08),
- posiada podstawową wiedzę dotyczącą budowy wiolonczeli historycznej, jej konserwacji, podstawowych zasad naprawy oraz strojenia (K6_W11),
- zna podstawowe traktaty XVII i XVIII-wieczne dotyczące wiolonczeli, praktyki wykonawczej i stylistyki muzycznej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA – UMIEJĘTNOŚCI:
Absolwent kursu: - dysponuje umiejętnościami potrzebnymi do tworzenia i realizowania własnych koncepcji artystycznych (K6_U01), - jest świadomy sposobów wykorzystywania swej intuicji, emocjonalności i wyobraźni w obszarze ekspresji artystycznej (K6_U02), - absolwent kursu posiada znajomość i umiejętność wykonywania reprezentatywnego repertuaru związanego z głównym kierunkiem studiów (K6_U03), - posiada umiejętność wykorzystywania wiedzy dotyczącej podstawowych kryteriów stylistycznych wykonywanych utworów (K6_U04), - posiada umiejętność właściwego odczytania tekstu nutowego, biegłego i pełnego przekazania materiału muzycznego, zawartych w utworze idei i jego formy (K6_U08), - opanował warsztat techniczny potrzebny do profesjonalnej prezentacji muzycznej i jest świadomy problemów specyficznych dla swojego instrumentu (K6_U09), - poprzez opanowanie efektywnych technik ćwiczenia potrafi samodzielnie doskonalić swój warsztat techniczny (K6_U11), - posiada umiejętność rozumienia i kontrolowania struktur rytmicznych i metrorytmicznych oraz aspektów dotyczących techniki gry, frazowania, struktury harmonicznej itp. opracowywanych utworów (K6_U12), - absolwent kursu dzięki występom publicznym wykazuje umiejętność radzenia sobie z różnymi stresowymi sytuacjami z nich wynikającymi (K6_U16), - wykazuje umiejętność brania pod uwagę specyficznych wymagań publiczności i innych okoliczności towarzyszących wykonaniu (jak np. reagowania na rozmaite warunki akustyczne sal) (K6_U17).
EFEKTY KSZTAŁCENIA - KOMPETENCJE SPOŁECZNE:
Absolwent kursu: - realizuje własne koncepcje i działania artystyczne oparte na zróżnicowanej stylistyce, wynikające z wykorzystania wyobraźni, ekspresji i intuicji (K6_K02), - posiada umiejętność organizacji pracy własnej i zespołowej w ramach realizacji wspólnych zadań i projektów (K6_K03), - jest zdolny do efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania problemów (K6_K12), - w sposób świadomy kontroluje swoje emocje i zachowania (K6_K13).

semestr przedmiotu:	**I**	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	**I**
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	9
rodzaj zajęć:	wykłady, indywidualne	sposób zaliczenia:	egzamin

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:
Treści programowe: podstawy techniki gry na wiolonczeli historycznej, specyfika instrumentu, strun jelitowych i historycznego smyczka, podstawowe zasady historycznej artykulacji, smyczkowania, frazowania i kształtowania dźwięku, wprowadzenie do zasad strojenia i historycznych systemów temperacji,

wprowadzenie do dawnych sposobów zapisu muzycznego oraz pracy z rękopisem i materiałem źródłowym, repertuar włoski XVII i początku XVIII wieku,
wprowadzenie do repertuaru solowego (ricercary), m.in. D. Gabrielli, G.B. degli Antonii oraz współpracy z basso continuo w repertuarze sonatowym, m.in. A. Vivaldi, G.B. Vitali, G.M. Jacchini.

Efekty kształcenia:
znajomość podstaw techniki gry na wiolonczeli historycznej,
umiejętność stosowania podstawowych zasad artykulacji, smyczkowania i frazowania,
znajomość podstawowych zasad strojenia i temperacji historycznej,
umiejętność korzystania z dawnych zapisów nutowych i materiałów źródłowych,
umiejętność analizy podstawowych elementów konstrukcji utworu i wykorzystania jej w interpretacji,
znajomość podstawowego repertuaru włoskiego XVII i początku XVIII wieku.

METODY DYDAKTYCZNE:

Praca ze studentem ma charakter indywidualny, dostosowany do jego poziomu i potrzeb. Student pracuje pod kontrolą pedagoga, korzystając z jego prezentacji oraz wykonując ćwiczenia techniczne i stylistyczne. Istotnym elementem pracy jest analiza repertuaru oraz praca z rękopisami, wydaniami źródłowymi i nagraniami. Wprowadzenie do zasad historycznego wykonawstwa odbywa się na podstawie treści zawartych w wybranych traktatach i źródłach.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Semestr kończy się egzaminem w obecności komisji. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z przedmiotu w terminie do zakończenia zajęć dydaktycznych. Szczegółowy tryb przeprowadzania egzaminów i oceniania określa Regulamin Studiów I i II stopnia Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Warunkiem zaliczenia jest opanowanie przygotowanego repertuaru. Metodą oceny jest wykonanie programu egzaminacyjnego. Ocenie podlegają: przygotowanie techniczne, intonacja, artykulacja, smyczkowanie, jakość dźwięku, poprawność stylistyczna i interpretacja. Istotna jest również aktywność artystyczna studenta (udział w koncertach, festiwalach oraz konkursach).

semestr przedmiotu:	**II**	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	**II**
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	9
rodzaj zajęć:	wykłady, indywidualne	sposób zaliczenia:	egzamin

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Treści programowe:
doskonalenie podstaw techniki gry i historycznego sposobu kształtowania dźwięku,
dalsza praca nad artykulacją, smyczkowaniem i frazowaniem,
rozwijanie umiejętności analizy utworu w kontekście jego konstrukcji i języka muzycznego,
wprowadzenie do systemu menzuralnego na przykładzie repertuaru G. Frescobaldiego, w szczególności canzon,
wprowadzenie do podstaw dyminucji na przykładach z traktatu D. Ortiza,
podstawy historycznej ornamentacji i zdobienia melodii,
rozwój repertuaru sonatowego włoskiego i niemieckiego oraz repertuaru solowego i kameralnego, m.in. G. Frescobaldi, F.P. Supriani, G.B. Bononcini, G.P. Telemann, G.B. Platti,
wprowadzenie do praktyki basso continuo.

Efekty kształcenia:
doskonalenie techniki gry i intonacji,
umiejętność rozpoznawania i stosowania podstawowych środków stylistycznych,
znajomość podstaw dawnych systemów zapisu rytmicznego,
znajomość podstawowych zasad dyminucji i ornamentacji,
umiejętność analizy utworu na podstawie źródeł muzycznych,
podstawowa umiejętność współpracy z realizatorem basso continuo.

METODY DYDAKTYCZNE:

Praca ze studentem ma charakter indywidualny i obejmuje przygotowanie repertuaru solowego i kameralnego. Student wykonuje ćwiczenia techniczne oraz pracuje ze źródłami i traktatami, wykorzystując zawarte w nich zasady w praktyce wykonawczej. Istotnym elementem pracy jest demonstracja pedagoga, praca z rękopisem i materiałem źródłowym oraz analiza nagrań. Zajęcia obejmują również ćwiczenia z zakresu ornamentacji i podstaw realizacji basso continuo.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Semestr kończy się egzaminem w obecności komisji. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z przedmiotu w terminie do zakończenia zajęć dydaktycznych. Szczegółowy tryb przeprowadzania egzaminów i oceniania określa Regulamin Studiów I i II stopnia Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Warunkiem zaliczenia jest opanowanie przygotowanego repertuaru. Metodą oceny jest wykonanie programu egzaminacyjnego. Ocenie podlegają: poziom techniczny, intonacja, artykulacja, smyczkowanie, frazowanie, ornamentacja, poprawność stylistyczna i interpretacja. Istotna jest również aktywność artystyczna studenta (udział w koncertach, festiwalach oraz konkursach).

semestr przedmiotu:	**III**	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	**III**
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	9
rodzaj zajęć:	wykłady, indywidualne	sposób zaliczenia	egzamin

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Treści programowe:
dalsze doskonalenie techniki gry na wiolonczeli historycznej,
repertuar dojrzałego baroku włoskiego i niemieckiego,
rozwijanie umiejętności stylowego frazowania, artykulacji i ornamentacji,
różne rodzaje historycznej temperacji i ich znaczenie dla praktyki wykonawczej,
podstawy systemu metrycznego: taktus i stopy metryczne oraz ich wpływ na interpretację utworów,
rozwijanie umiejętności realizacji basso continuo,
analiza wybranych manuskryptów J.S. Bacha, w tym źródeł J.G. Kellnera i Anny Magdaleny Bach, oraz wykorzystanie ich w pracy nad repertuarem.
repertuar solowy, w tym suity, oraz sonatowy, m.in. J.S. Bach, A. Vivaldi, F. Geminiani, G.B. Platti, S. Lanzetti.

Efekty kształcenia:
umiejętność świadomego stosowania podstawowych środków technicznych i stylistycznych,
umiejętność wykorzystania informacji zawartych w traktatach i źródłach rękopiśmiennych w pracy nad repertuarem,
rozwijanie umiejętności kameralnych i pracy z basso continuo,

rozwijanie samodzielności w przygotowaniu utworu z uwzględnieniem źródeł, kontekstu stylistycznego i praktyki wykonawczej epoki.

METODY DYDAKTYCZNE:

Praca ze studentem ma charakter indywidualny i obejmuje przygotowanie repertuaru. Student dokonuje analizy formalnej i stylistycznej utworów oraz pracuje ze źródłami, w tym manuskryptami suit J.S. Bacha. Istotnym elementem pracy jest demonstracja pedagoga oraz praktyczne ćwiczenia w zakresie artykulacji, ornamentacji, frazowania i realizacji basso continuo.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Semestr kończy się egzaminem w obecności komisji. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z przedmiotu w terminie do zakończenia zajęć dydaktycznych. Szczegółowy tryb przeprowadzania egzaminów i oceniania określa Regulamin Studiów I i II stopnia Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Warunkiem zaliczenia jest opanowanie przygotowanego repertuaru. Metodą oceny jest wykonanie programu egzaminacyjnego. Ocenie podlegają: przygotowanie techniczne, intonacja, artykulacja, smyczkowanie, frazowanie, ornamentacja, poprawność stylistyczna, interpretacja oraz współpraca z bc. Istotna jest również aktywność artystyczna studenta (udział w koncertach, festiwalach oraz konkursach).

semestr przedmiotu:	**IV**	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	**IV**
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	9
rodzaj zajęć:	wykłady, indywidualne	sposób zaliczenia:	egzamin

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Treści programowe:
dalsze doskonalenie techniki gry i historycznego aparatu wykonawczego,
rozwój repertuaru francuskiego XVIII wieku, m.in. M. Corrette'a i J.B. Barrière'a,
charakterystyczne cechy stylu francuskiego oraz ich porównanie z praktyką włoską,
różnicowanie ornamentacji włoskiej i francuskiej,
praktyczna znajomość najważniejszych form i gatunków muzyki instrumentalnej baroku,
wprowadzenie do teorii afektów i figur retorycznych oraz ich zastosowania w interpretacji,
rozwijanie praktyki basso continuo i repertuaru kameralnego.

Efekty kształcenia:
umiejętność rozpoznawania podstawowych cech stylu włoskiego i francuskiego,
umiejętność stosowania właściwych dla danego stylu zasad ornamentacji,
umiejętność świadomego kształtowania artykulacji, frazowania i retoryki,
umiejętność rozpoznawania i podstawowej interpretacji figur retorycznych,
rozwinięcie praktycznych umiejętności kameralnych i basso continuo,
umiejętność uwzględniania charakteru tonacji i metrum w interpretacji,
rozwijanie samodzielności artystycznej.

METODY DYDAKTYCZNE:

Praca ze studentem ma charakter indywidualny i obejmuje przygotowanie repertuaru solowego i kameralnego. Student dokonuje analizy porównawczej źródeł francuskich i włoskich oraz pracuje z traktatami i materiałami źródłowymi. Istotnym elementem pracy jest demonstracja pedagoga, analiza nagrań oraz praktyczne

ćwiczenia w zakresie ornamentacji, artykulacji, smyczkowania i frazowania.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Semestr kończy się egzaminem w obecności komisji. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z przedmiotu w terminie do zakończenia zajęć dydaktycznych. Szczegółowy tryb przeprowadzania egzaminów i oceniania określa Regulamin Studiów I i II stopnia Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Warunkiem zaliczenia jest opanowanie przygotowanego repertuaru. Metodą oceny jest wykonanie programu egzaminacyjnego. Ocenie podlegają: poziom techniczny, intonacja, jakość dźwięku, artykulacja, smyczkowanie, ornamentacja, poprawność stylistyczna i interpretacja. Istotna jest również aktywność artystyczna studenta (udział w koncertach, festiwalach oraz konkursach).

semestr przedmiotu:	**V**	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	**V**
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	9
rodzaj zajęć:	wykłady, indywidualne	sposób zaliczenia:	egzamin

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Treści programowe:
konsolidacja i doskonalenie techniki gry,
repertuar późnego baroku i okresu galant,
wprowadzenie i rozwijanie pozycji kciukowej w repertuarze XVIII wieku,
rozwijanie zagadnień związanych z portamentem, rubatem i retoryką muzyczną,
różnicowanie środków wykonawczych właściwych dla późniejszego repertuaru XVIII wieku,
samodzielna analiza i opracowanie utworu na podstawie zapisu muzycznego i źródeł,
rozwijanie repertuaru solowego, koncertowego i kameralnego, m.in. C.P.E. Bach, C.F. Abel, J.W. Hertel, J.B. Cirri, J.H. Klein, L. Boccherini.

Efekty kształcenia:
umiejętność świadomego wykorzystania rozwiniętej techniki instrumentalnej,
znajomość podstawowych cech stylu galant i późniejszego XVIII wieku,
umiejętność stosowania pozycji kciukowej w odpowiednim repertuarze,
świadome stosowanie portamentu, rubata i innych środków wyrazowych w zakresie właściwym dla repertuaru,
samodzielność w analizie i przygotowaniu repertuaru,
przygotowanie do samodzielnego wyboru i opracowania programu dyplomowego.

METODY DYDAKTYCZNE:

Praca ze studentem ma charakter indywidualny i obejmuje przygotowanie repertuaru o zróżnicowanym stopniu trudności. Student analizuje źródła i praktyki wykonawcze, wykonuje ćwiczenia techniczne i stylistyczne oraz pracuje nad samodzielnym kształtowaniem interpretacji utworów. Istotnym elementem pracy jest demonstracja pedagoga oraz konsultacje dotyczące wyboru i przygotowania repertuaru dyplomowego.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Semestr kończy się egzaminem w obecności komisji. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z przedmiotu w terminie do zakończenia zajęć dydaktycznych. Szczegółowy tryb przeprowadzania egzaminów i oceniania określa Regulamin Studiów I i II stopnia Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

Warunkiem zaliczenia jest opanowanie przygotowanego repertuaru. Metodą oceny jest wykonanie programu egzaminacyjnego. Ocenie podlegają: poziom techniczny, intonacja, jakość dźwięku, artykulacja, smyczkowanie, frazowanie, poprawność stylistyczna, interpretacja i samodzielność artystyczna. Istotna jest również aktywność artystyczna studenta (udział w koncertach, festiwalach oraz konkursach).

semestr przedmiotu:	**VI**	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	**VI**
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	11
rodzaj zajęć:	wykłady, indywidualne	sposób zaliczenia:	egzamin dyplomowy

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Treści programowe:
podsumowanie i utrwalenie wiedzy i umiejętności zdobytych w toku studiów,
dalsze doskonalenie techniki gry na wiolonczeli historycznej,
samodzielna praca nad repertuarem XVII i XVIII wieku,
pogłębiona analiza źródeł, tekstu muzycznego, formy i kontekstu stylistycznego wykonywanych utworów,
samodzielny dobór środków technicznych i stylistycznych,
przygotowanie i realizacja programu recitalu dyplomowego,
przygotowanie do dalszego kształcenia na poziomie studiów magisterskich oraz do samodzielnej pracy artystycznej.

Efekty kształcenia:
swobodne posługiwanie się podstawowymi środkami techniki gry na wiolonczeli historycznej,
umiejętność samodzielnej analizy i interpretacji repertuaru w oparciu o źródła historyczne,
umiejętność różnicowania podstawowych środków wykonawczych zależnie od stylu i charakteru utworu,
umiejętność świadomego stosowania artykulacji, smyczkowania, ornamentacji i retoryki muzycznej,
samodzielność w przygotowaniu repertuaru i podejmowaniu decyzji interpretacyjnych,
przygotowanie do dalszego rozwoju artystycznego i specjalistycznego na poziomie studiów magisterskich.

METODY DYDAKTYCZNE:

Praca ze studentem ma charakter indywidualny i obejmuje przygotowanie programu dyplomowego pod względem technicznym, stylistycznym i interpretacyjnym. Student analizuje źródła muzyczne i traktaty oraz pracuje nad interpretacją utworów podczas konsultacji z pedagogiem. Istotnym elementem pracy jest demonstracja pedagoga, współpraca z zespołem kameralnym i realizatorem basso continuo oraz rozwijanie samodzielności w przygotowaniu i realizacji programu.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Semestr VI kończy się egzaminem dyplomowym, na który składają się: wykonanie recitalu dyplomowego oraz złożenie egzaminu ustnego o tematyce ogólnomuzycznej, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień związanych z programem zaprezentowanego recitalu. Warunki dopuszczenia, tryb przeprowadzania egzaminu dyplomowego i tryb oceniania określa Regulamin Studiów I i II stopnia Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Warunkiem zaliczenia jest przygotowanie i wykonanie programu recitalu dyplomowego. Program powinien prezentować zróżnicowany stylistycznie repertuar wiolonczelowy XVII i XVIII wieku oraz uwzględniać repertuar solowy i formy cykliczne.

Ocenie podlegają: poziom techniczny, intonacja, jakość i sposób kształtowania dźwięku, artykulacja, smyczkowanie, frazowanie, ornamentacja, poprawność stylistyczna, interpretacja, samodzielność artystyczna

oraz prezencja estradowa. Istotna jest również aktywność artystyczna studenta (udział w koncertach, festiwalach oraz konkursach).